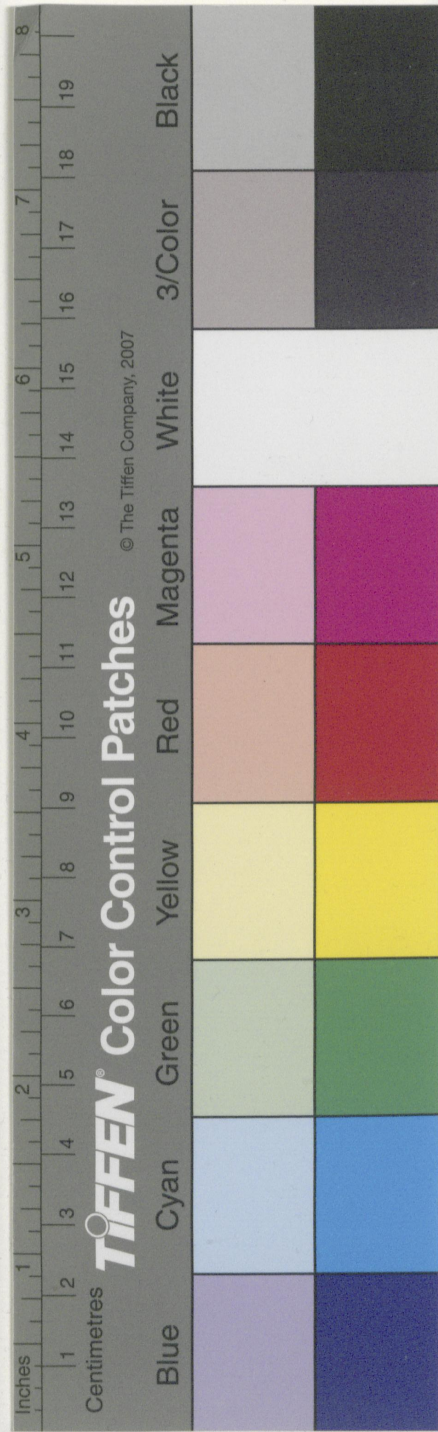

Mina älskade! Det blir endast
 några rader om i Doris brev, jag min-
 nes g. skriva så ofta jag ville. Hvarje
 dag har så vitt gifva program, att jag
 ofta känner mig förmycket jagad.
 Tro dock icke att det är idel nöjen, det
 vore verkligen orättvist. Många gånger
 skulle jag gifva mycket för att få vara
 ensam och i ro några timmar, men det
 kan g. icke, det finns ju människor, som
 äro despoliska t.o.m. i sina välgärnin-
 gar. I går gjorde jag mig lös för att ännu
 igen besöka Eremitaget. Tillsammans
 med Hélène T. som sedan en vecka sag-
 digen väntat mig för denna promenad.
 Det var mycket intressant, chansen som
 vi veta detta galleri g. är af de rikaste.
 Stivazoffsky's "varde ljus" och mariner
 ånslaga mig mest blonda de ryska ta-
 florna. Af de gamla mästarene är allu-
 ritte bäst representerad, äfven van
 Dyck. Sedan kom jag lös från de vänliga
 städingarna förrän kl. 4 på qvällen.
 Woldemar reser härifrån den 26 och

288
eller tre
dröjen stott två dagar i H. förs. han
kan anträffas genom såda outskarne.
Bröllopet i söndags var ganska
intressant att äse. Särskilt stott att i
hugo vänta på vagnen så, att vi kommo
till kyrkan midt under ceremonien, då
det vackraste, brudens inträde, var förbi.
Doris tog sig af värdeles bräut. I hvidt
som ju var att förmoda, men liten Mercy
var förtjusande och glad som ett solken.
Jag hade min färgredleria. Sedan for
vi alla till bröllopgården, där vi afleva-
res och D. och B. sedan Mercy och jag
stannat igen. I vagnen tillbringade vi så-
ledes tre fjärdedelen af tiden. I gäst-
värdste jag skriva en lång besättelse om
allt detta till förtän Orloff på Laurola
han tog det uttryckliga löftet af mig.
Till middagen är jag bjuden till Gri-
penbergs kl. 5. Farväl, mina älska-
de för denna gång. Tro mig, jag ber
i ödmjukhet, då jag säger er, att jag
är det minsta nöjeslysten, kvar-
med har jag egentligen förtjunt denna
minsttanke, som gjort mig så omdögl.

